

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: I.Ch.
státní příslušnost Gruzie
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2021, č. j. OAM-660/ZA-ZA11-ZA03-2021, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 2. 12. 2021 domáhala přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým byla její žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Ch.

2. Žalobkyně má za to, že žalovaný nesprávně vyhodnotil její žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou, neshromáždil si dostatek aktuálních a relevantních podkladů pro vydání rozhodnutí, v důsledku čehož nedostatečně zjistil skutkový stav. V zemi původu měla problémy s manželovou sestrou, která zabraňuje jí a manželovi žít v domě, který vlastní manžel a jeho sestra napůl. Vše nahlásila na policii, ta však není schopna ji ochránit.
3. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a uvedl, že popírá oprávněnost žalobních námitek. Žalovaný připomněl judikaturní závěry, že ve smyslu § 16 odst. 2 zákona o azylu označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2021, č. j. 4 Azs 248/2021); bylo proto na žalobkyni, která žila v Tbilisi, aby doložila a prokázala, že v jejím případě domněnka bezpečné země původu neplatí.

Zjištění z obsahu správních spisů

4. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobkyně dne 24. 8. 2021 požádala o udělení mezinárodní ochrany. Při poskytnutí údajů ke své žádosti uvedla, že nebyla politicky aktivní. O mezinárodní ochranu požádala, protože má v Gruzii problémy s rodinnými příslušníky ze strany její švagrové, kteří na ni vyvíjejí nátlak. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany následně doplnila, že manželova sestra požádala manžela, aby si opravil polovinu domu v jeho vlastnictví; manžel si vzal půjčku, opravili to, ale najednou jim sestra s milencem řekla, že dům je jejich. Manželova sestra žalobkyni fyzicky napadla, odstavila ji vodu, plyn a elektřinu, neměla podmínky k životu. Napsala stížnost na policii, ale nic se nedělo.
5. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu ze dne 11. 11. 2020.
6. Dne 8. 9. 2021 byla žalobkyni dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobkyně se k podkladům rozhodnutí nevyjádřila a jejich doplnění nenavrhovala.
7. Následně dne 2. 11. 2021 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Správní orgán uzavřel, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou rodinné spory ohledně vlastnictví nemovitosti. Předně žalovaný zdůraznil, že ČR považuje podle vyhl. č. 328/2015 Sb. Gruzii za bezpečnou zemi původu, v Gruzii obecně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení.

Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 s. ř. s.
9. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně situace v Gruzii soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

10. Podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
11. Podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu se pro účely tohoto zákona rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště,
 - ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu,
 - který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo 14a,
 - který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a
 - který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
12. Podle § 86 odst. 4 zákona o azylu, ministerstvo vyhláškou stanoví seznam bezpečných zemí původu, bezpečných třetích zemí a evropských bezpečných třetích zemí. Seznamy zemí stanovené vyhláškou ministerstvo přezkoumá nejméně jedenkrát v kalendářním roce.
13. Podle § 2 vyhlášky č. 328/2015 Sb., Česká republika považuje Gruzii s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie za bezpečnou zemi původu.
14. Pro rozhodnutí v dané věci je podstatné vyhodnocení obsahu žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze strany žalobkyně ve spojení s informacemi o Gruzii jako bezpečné zemi původu. Krajský soud má za to, že žalovaný zcela správně vyhodnotil informace obsažené v listině Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, s jejímž obsahem byla žalobkyně před vydáním rozhodnutí seznámena, přičemž nenavrhla doplnění dokazování a netvrdila další skutečnosti ke své žádosti. S ohledem na skutečnost, jak správně připomněl žalovaný, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu a že ze strany žalobkyně nebyly tvrzeny žádné skutečnosti, které by byť náznakem měly vést k závěru o tom, že v případě žalobkyně se o bezpečnou zemi původu jednat nemůže, nelze přiznat důvodnosti žalobních námitek.

Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 28. července 2023

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce